5
Слънце

Слънце ясно добросъдно
ти нет тръгнал свѣтлинка.
Кому слънце не са нужно?
Кой не мисли топлинка?
Ядо Господ та поставил
ти да грееш по цѣлий свѣт
и пръз тоз' така направил
да се сгрева всичко вред.

6
Пчелица

Дъвна се вивра
мед събира
малката пчела
ако трудни
по ся чудни
нейните дела
от бръмчене
получене
труд за похвала.

7
Месец

Месец, месец, месечинко
пъпаш в' ясното небо
ти ни свѣтиш хубавичко
и пеидеш ни помѣ!
Ех обичам даже гледам
посрѣд много то звѣзди
когато пощем аз почивам
ти ни свѣтиш до зори

8
Китка

Нечи дива
кичка цвѣте
от ученье
що на двие.
А що сирах по градини
двѣ-три кичи от цвѣтни
тъ' с' него да накича
та да видим как горичка.

9.
Скърби ще заспят

Планински връхчетата
Стоят в' нощна мъгла,
Тихите долини
Спят съ мъчна.
Тъпчат се пътеки,
Лудве не трепетят;
Горе на дъ се плаши
Скърби ще заспят.

Слънце рано изгрева) се подава.

16
В' село, по полята
огнец не гори
Със зарѣ румяна
нечи се покри
Сѣ роса наросени
полетнѣ цвѣтове
Чим пъки зелени
стадо пръчрвя
Горд се изпичат
седи под мъгли
Чим полечо тичат
пъргави тъчи
Хора стари млади
бързат по нивя
Слънце се подади,
радва се земя.

17
(новий) Вдох
Духай, вѣтре, бурний
пръкнаш ти
разсръсни мъглиня
Вий ни леко-струйний
прободи ни дитѣ
Дъхни, вѣтре, хладний
Въ дъхни в' тен надарда
Дръсни даи' отпадна (душа даи' отпадна)
Сърце даи' нарадва.
Насълни сърце ни
С' сладостна радъ
Всеки у душа ни
присъстъ (не) дъха.

1854

18
Воля ни дайте

Я ни отворете
тъмната тъмница
Я ма ви пусете
на бодрия свѣтлица
Слънце двѣ-свѣти
и зари разлива.
Я ми дова двѣте
коня черногрива
Него да сиръна
от тъмо да се махна
и да си отида
на кѣдѣто видя.
О, защо сте тамо?
чуйте мойто гласа
Воля ви ни дайте
щастъ ни (и) радъ

1876